

ПІСНЯ БЛУКАЧА

ПЕСНЯ СКИТАЛЬЦА

Слова А. Міцкевича
Український переклад І. Пучка

Слова А. Мицкевича
Русский перевод Н. Асеева

Andante

molto espress.

mf

ten.

Roz_cві_ ли де_ ре_ ва зно_ ву,
Рас_цве_ ли де_ ре_ вя сно_ ва,

mf sempre legato

а_ ро_ ма_ том ди_ шуть но_чі, со_ ло_ в'ї дзве_ нять вдіб_
а_ ро_ ма_ том ды_ шат но_чи, со_ ло_ вьи гре_ мят вдуб_

mp

ро ві, в тра_ вах ко_ ни_ ки стре_
ро ве и куз_ не_ чи_ ки стре_

mp

riten.

-ко - чуть,
-ко - чут,

в тра-вах ко-ни- ки стре- ко-
и куз-не-чи- кистре- ко-

a tempo *f* *drammatico*

-чуть.
-чут.

Чом за-ду- мав- ся я ни-ні,
Что ж за-ду- мав- шись глу-бо-ко,

mp con agit.

і жур-бо-ю
я сто-ю,

ю весь прой-ня-тий?
по-ну-рив пле-чи.

Сер-це стог-не
Сердце сто-нет

f *piu lento*

в са-мо-ти-ні:
о-ди-но-ко:

з ким пі-ду вес-ну стрі ча-
с кем пой-ду вес-не на-встре-

riten. *f* *piu lento*

2.

ти?
чу?

з ким ді_ лить ту піс_ню бу_ де,
с кем ту песньо_ на раз_де_ лит,

ten.

з ким ді_ лить ту піс_ню бу_ де?
с кем ту песнь о_ на раз_де_ лит?

f *sf* *ten.*

3.

з блу_ка_ чем не розста_еть_ ся
грустьскитальца не по_ ки_ нет

a tempo

ff *allargando*

з блу - ка - чем не роз - ста - еть -
 грусть ски - таль - ца не по - ки -

ff *allargando*

Più mosso

-ся
 -нет

riten. e dim. *p*

Розцвіли дерева знову
Ароматом дишать ночі,
Солов'ї дзвенять в діброві,
В травах коники стрекочуть. (2)

Чом задумався я нині
І журбою весь пройнятий—
Серце стогне в самотині:
З ким піду весну стрічати?

Вплив місяць із-за хмари,
Крізь вікно я постать бачу,
Чую спів і звук гітари,
Я відкрив вікно і плачу. (2)

Менестреля стогін чути,
То коханій серенада;
Та душа моя не рада:
З ким ділить ту пісню буде? (2)

Думи-діти, думи-птиці,
Чом пісні у вас скорботні?
Ти, душа моя, вдовице,
Від дітей своїх в турботі. (2)

Все міняється навколо,—
По зимі весна всміхнеться;
Тільки сум один ніколи
З блукачем не розстається. (2)

Расцвели деревья снова,
Ароматом дышат ночи,
Соловьи гремят в дубраве
И кузнечики стрекочут. (2)

Что ж, задумавшись глубоко,
Я стою, понутив плечи.
Сердце стонет одиноко:
С кем пойду весне навстречу.

Перед домом в свете лунном
Музыканта тень маячит;
Слышу песнь и отзвук струнный,
Распахнул окно и плачу. (2)

Это стоны менестреля,
В честь любимой серенада;
Но душа моя не рада:
С кем ту песнь она разделит. (2)

Думы-дети, думы-птицы,
Что ж невесело поете.
Ты, душа моя, вдовица,
От детей своих в заботе. (2)

Минут весны, минут зимы,
Зной и снег, сменяясь, схлынут,
Лишь одна, неизменима,
Грусть скитальца не покинет. (2)